

CİDDİ ŞEYLER

İtalyan yönetmen Fellini, bir röportajında sinemadan, İtalya'daki yoksulluktan, montaj tekniğinden konuştuktan sonra "ciddi konuşmuyorum mu dersiniz? Yoo, hayır, o zaman herkes gerçek doğasına, gerçek boyutuna kavuşurdu. Ondan sonra artık ciddi şeylerle uğraşabilirdik" der. Röportajı yapan gazeteci "nedir bu ciddi şeyler?" diye sorar. Fellini "ne olacak, tabi ki kadınlar!" der.

Biz de ciddi şeylerden söz edeceğiz; ağaçlardan; özne de olan, kanı olan. Hür olan, misafirperver olan, soluyan, karakter sahibi ağaçlardan.

E tabi kadınlardan da söz edeceğiz; hem kadınlar hem ağaçları kendimize dert ediyoruz. Bir solukta adlarını söylemek istiyorum. Oscar ödülünü almak üzere sahneye gelen artistlerin teşekkür konuşmalarında olduğu gibi, bir ismi es geçmekten korkuyorum; sedir, atkestanesi, söğüt, abanoz, akasya, çam, köknar, akçaağaç, meşe, ardıç, ceviz, kayın, dut, iğde, servi, defne..

Ama en önemlisi, bir apartman çocuğunun merak edip sorduğu bir ağacı tanıyamamaktan korkuyorum.

Kadınlar
çocuklarına
ağaçları
öğretsiner,
sanıldığının
aksine kadınlar,
çiçekten çok ağaca
benzer; kökleri
olsun ister, saksıyı
kökleriyle delip
geçerler.
Sulamaya gerek
yoktur.

Ecz. Yekbun Bozarıslan

O topraktan su bulmasını bilir.

Kadınları tanımamaktan korkarım. Bu yüzden ağaçları pusulam olarak seçiyorum.

Kadındır; ceviz ağacı; gölgesinde uyunulmaz! derin, kesintisiz bir uyku verir, böyle bir uykudan vakitlice uyanmak gerekir, yaprakları ve ham meyvası acıdır, endamlıdır ve genişçe kolları vardır.

Kadındır; ceviz ağacı; gördüğünü kabuğuna resmeder, kolay unutmaz, görmüş geçirmiştir.

Başım köpük köpük bulut içim dışım deniz,

Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane parkında

Budak budak, şerham şerham ihtiyar bir ceviz,

Ne sen bunun farkındasın ne de polis farkında

....

Yapraklarım suda balık gibi kıvıltı kıvıltı,

Yapraklarım ipek mendil gibi tiril tiril

Koparırver, gözlerinin, gülüm, yaşımı sil.

Yapraklarım ellerimdir, tam yüz bin elim var

Yüz bin elle dokunurum sana, İstanbul'a

Yapraklarım gözlerimdir, şaşarak bakarım

Yüz bin gözle seyredirim seni, İstanbul'u

Yüz bin yürek gibi çarpar, çarpar yapraklarım

Bir ceviz ağacı olmak kadınlara nazım hikmet kadar yakışır.

Kadındır; kâfur ağacı; keskin kokar; İran'da ölümlere serpilir; İranlılara hep ölümü hatırlatır.

Kadındır; kavak ağacı; uzun boylu oluşundan bizde aptalmış gibi bir yargı bırakır. Bu çok saçmadır, çünkü hangi yaşta olursak olalım bu ağacın zirvesine çıkmak en büyük hayalimizdir.

Kadındır; çocuğunu yaramazlık yapınca döver, eli ağırdır. Elleri kızılcağ ağacı sopasına benzer.

Kadındır; defne; gerçekten kadındır; yapraklarından yapılmış çelenkler tanı Apollon'un ve eski Yunan'da şairlerin! Roma'da savaşçıların başını

süsler. Cesarettir. Zaferdir. Akdenizlidir.

Sevmekte sınır tanımaz; Pollux'un beykoza diktiği defne hikâyesi var bir de: bu ağacın dallarını kıranlar çıldırır veya görünmez olurlarmış; bu ağacın içinde bir cin yaşarmış, bu cin birinden hoşlandığında onun yanından hiç ayrılmaz, bağlandığı insanları sevgisinden ya çıldırtır ya delirtir ya da görünmez kılarmış

Kadındır; derdini kimseye anlatmaz, her zaman içli her zaman kederlidir; kederi içini kemirir; bu çınardır; ululuğu sır saklamasından gelir. Hemen her şehirde bir çınaraltı çay bahçesi vardır. Ama bir bakarsınız bu ağaç çınar değil, başka bir ağaçtır.

Servi, mezarlık ağacı olarak bilinir, ölümsüzlüğü simgeler, rahat bıraksak Bursa karagöz anıtının yanındaki servi gibi binlerce yıl yaşar. İnsanın garip ironisidir; kadınlar hayatımızdır der, sonrasında küçük bir şeyde gözünü kırpmadan vurur.

Kadındır; geceleri E5 karayoluna çıkar, arabaların dikkatini çekmek ister; meşedir; yol kenarında çok güzel durur; ama hikâyesi kahreder.

Maundur kimi, gövdesinden gitar yapar, çalarsınız; adamı şair yapar

Bir Kızılderili kadındır, California'daki dev sekoyalar, köknarlar; beyazlar kök söktürememiştir, 4500 yıldan uzun zamandır orda yaşarlar.

Kadındır bazen dalları koparıp vazoya konur; akasyadır, mimozadır; vazoda durduğu gibi durmaz; kurumamak için direnir.

Kadındır; gövdesinde o kadar çok çatlak ve yarıktır ki, olduğundan daha yaşlı gösterir; altı ağacıdır; yaşını sorarsınız henüz küçüktür; ama henüz onbeşindeyken iki çocuk doğurmuştur.

Kadındır; kurşun kalemimdir. Yazabilir. Kabuğunu

soyanım, böyle daha güzel yazar.

Orhan velinin taşımı vermemiştir;

Ağaca bir taş attım

düşmedi taşım

düşmedi taşım

taşımı ağaç yedi

taşımı isterim

taşımı isterim

(zamanında Necip Fazıl'ın çıkardığı AĞAÇ dergisine Orhan Veli bir şiir yolar, Necip Fazıl bu şiiri yayımlamadığı gibi geri de vermez. Orhan Veli'nin bunun üzerine yazdığı bir şiirdir)

Ağaçtır sevdiği şeyleri kimseciklere vermez. Kuş yuvaları gibi.

Kadındır; ağaç; gölgesine uzanırsınız, dert unutturur.

Kadındır; dut ağacıdır; Doğu'nun en sevdiği ağaçtır. İpekböcekçiliği yüzyıllarca geçim kaynağı olmuştur. Bizim için iştir, ekmektir. Avrupa'ya Çin'den henüz 12.yy.da gitmiştir. Avrupalı bu ağacı çok sonraları tanımıştır, hala meyvasını yemeyi bilememektedir.

Bahçesinde bir ıhlamur ağacı olan bir evde büyüyen bir çocuk, büyüyünce hep güzele-sevdatlı olur.

Nar ağacıdır; henüz körpedir ama çabuk danılmaz; dallarına kırmızı çok yaraşır.

Kadındır; ağaç; devlete karşı her isyanda dallarına adam asılmıştır.

Ağaç; kadındır, öldüğünü çabuk fark ettirmez, ölmeden önce zamansız çiçek açar. Ayakta ölür.

